

СТИЛІСТИЧНІ НАПРЯМКИ В РАДЯНСЬКІЙ АРХІТЕКТУРІ ОДЕСИ ДОВОЕНОГО ЧАСУ ХХ СТОЛІТТЯ

Мельник Н.В., к.арх., доцент
(кафедра дизайну архітектурного середовища)

Початок другої чверті ХХ століття для Одеси видався доволі складним перетином історичних обставин. Після революційних подій, періоду військової інтервенції звичайний хід міського розвитку був значно загальмований, що мало відбиток на архітектурі міста. Відновлення життєво важливих сфер, перш за все, було пов'язане з відновленням промисловості та налагодження структури громадського життя.

Відбувалося будівництво нових будівель різного типу, а саме промислових, громадських, житлових, але обсяг такого будівництва був досить невеликим у порівнянні з попередніми та подальшими періодами. Архітектура нових будівель в зазначеній період носить ознаки модерністських течій. Більшість збереженої на сьогодні архітектурної спадщини 20-30-х років ХХ століття втілена в громадських будівлях та житлових будинках. Серед них корпуси санаторіїв, навчальних закладів, секційні житлові будинки різної поверховості. Творчі амбіції архітекторів стикалися з питаннями недостатнього фінансування та невідповідним рівнем технологічних можливостей. Наприклад, в порівнянні з дореволюційним періодом у будівництві житлових будинків виникла ситуація повернення до більш архаїчних прийомів, відсутності широкого державного замовлення на модерні принципи в будівництві та архітектурі. Тому в архітектурі Одеси ми спостерігаємо дуже різноманітні по стилістичним рисам об'єкти, які відбивають авторські рішення. Серед таких можна виділити конструктивістські, стилізаторські риси та так званий «інтернаціональний стиль».

Нові житлові будинки зазначеного періоду в більшості були відомчими, будувалися прибутковими організаціями та виробничими підприємствами. Як приклади тогочасної архітектури можна навести житлові будинки по Преображенській, 22 (1930 р.), та по Троїцькій, 22 (1928 р.), архітектора Діденко П., по Марказіївській, 1а (1931 р.) та по Кінній, 2/4 (кінець 20-х р.) архітектора Дубініна О., по Жуковського, 5 (1930 р.), архітектор Гольденберг Я. Також слід навести будівлю міської телефонної станції по вул.. Жуковського, 25 (1930 р.), архітекторів Гуревіча Н., Кундерта В., будинок санаторію по Французькому бульвару, 52 (кінець 20-х р.) архітектора Дубініна О.